

Гвоздік Іван Євдокимович

(26.09.1926, с. Межиріч, Канівського р-ну, Черкаської обл. – 1987, м. Київ).

Кандидат філософських наук, доцент.

У 1961 році закінчив філософський факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. У 1967 році захистив кандидатську дисертацію.

З 1961 по 1987 рік працював лаборантом кафедри діалектичного і історичного матеріалізму, асистентом, доцентом кафедри філософії гуманітарних наук Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

Працював заступником декана філософського факультету. Був членом спеціалізованої вченої ради по захисту докторських і кандидатських дисертацій в Київському державному університеті ім. Т. Г. Шевченка.

Викладав нормативні та спеціальні курси: «Філософія», «Теорія пізнання».

Головні напрями наукових досліджень: історія філософії, теорія пізнання.

Основні наукові праці: Сприйняття як основа логічного мислення в пізнанні сутності // Вісник КГУ. – 1967; Відображення одиничного і загального в сприйнятті // Проблеми

філософії. – 1966; Роль практики в процесі формування сприйняття // Вісник КГУ. – 1970; Науково-технічний прогрес та його деякі соціальні наслідки в США// Проблеми філософії. – 1974; Марксистско – ленинская гносеологія – теоретическая основа учения об истине в правовой науке // Проблеми філософії. – 1980. – Вип.51; Предмет та образ, образ та знак. – К.: вид-во КГУ. – 1980.

Брав активну участь у бойових діях Великої Вітчизняної війни. Нагороджений бойовими й трудовими орденами та медалями.